

Publicerad 2010-10-20 21:01 av PPQ

den här bara kom, mitt i middagen i går då jag åt kyckling

låna mig

Hösten hade kommit och mörkret med den

Men jag ville inte gå i ide än

Där fanns plötsligt hon

Och hon var sån där, hon var sån där ännu

Hon berätta vem hon var

Och jag var tvungen att komma med någon form av svar

Jag sa: ”Du kan få låna mig

Jag följer gärna med dig

Jag behöver inte paketeras som man

Och du kan få ha sönder mig lite grann

Det gör inget

Jag skräpar ändå mest omkring”

Alla var helt jävla nere för att det var höst

Det fanns många som sökte någon form av tröst

Men jag ville leva lite mer

Hon signalera att det fanns fler

En kompis som vill

Jag finns här, ta mig du, ta mig när du vill

Jag sa :”Du kan få låna mig

Jag följer gärna med hem till dig

Och vill du ska jag ringa i morgon och tacka för senast

Och du behöver inte lämna tillbaka mig genast

Det är bara ett litet skamligt förslag

Det kan gärna dröja ett tag”

Jag klev in på Poeter som är störst

Jag tror jag fick syn på henne först

Sen rullade det bara på

Tanken slog mig: Vi ska göra revolution vi två

Vi hade ingen lust att resa oss och gå

Varför skulle vi göra så?

Jag sa :”Du kan få låna mig

Jag följer gärna med hem till dig

För det är så då lustans stråtrövare gör sina räder

Jag kan bo i din garderob bland dina underkläder
Och du behöver inte ens stryka mig om du inte vill
Jag lovar att bjuda till”

Hon sa att hon väntade på sol
Jag längtade så mycket efter mörker så jag höll på att trilla av min stol
Det finns så mycket fina drömmar mumlade jag
Hon viskade hest:” gör i stället för att drömma och fantisera, det är mitt förslag”
Jag svara” fantasier är jävligt härligt det beror bara på vad man gör av dem
Älskling, jag tror jag funkar i din hemredning du kan ju pröva då du kommer hem”

Jag sa. ”Du kan få låna mig
Jag följer gärna med hem till dig
Det är lugnt jag används ändå inte just nu
Jag ägs mer än gärna av dig, äg mig snälla du
Och du kan sen i din tur låna ut mig
Det är ju en lockande tanke i sig”

Hon sa: ”Jag tror det blir massor med snö
Det är ju så härligt destruktivt att man kan dö
Om man inte använder det på något sätt
Jag kommer på något, lätt”
Jag svara:” fan skönheten du har fan rätt, jag tror dig
Så vad säger du, vill du döda lite tid, låna mig”

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren PPQ med Poeter.se id #268 innehar upphovsrätten